

การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่没什么ดกทางวัฒนธรรม ของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

Administration Regarding Public Relations of Cultural Heritage Publicity of Wat PraYurawongsawaswarawiharn

กัญจน์ เถื่อนเหมือน และ สัมพันธ์ พลภักดี

Kunkamol Tuanmurn and Sampan Polpuk

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาธุรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Eastern Asia University

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน แนวทางการพัฒนา และปัจจัยที่มีส่วนสำคัญ ที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่没什么ดกทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร ประสบผลสำเร็จ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือชี้ผ่านการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามได้ค่า IOC ที่ระดับ 0.88 และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.86 ประชากร คือประชาชนในเขตพื้นที่ธนบุรี จำนวน 127,708 คน คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรหาน้ำคากลุ่มตัวอย่างของ ท้าโภ ประมาณ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 97 และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.03 จำนวน 1,101 คน การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบลึกลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน การเก็บรวบรวมแบบสอบถามดำเนิน การระหว่างวันที่ 1-30 พฤษภาคม 2558 รวม 30 วัน ส่วนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปของตาราง ประกอบคำนวณรายรำ รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการคาดถอยพหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่没什么ดกทางวัฒนธรรมของวัด ประยุรวงศาวาสวรวิหารประสบผลสำเร็จทั้ง 2 ด้าน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 4M

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, การประชาสัมพันธ์, 没什么ดกทางวัฒนธรรม, วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

Abstract

The main objectives of this study were (1) to investigate the conditional problems of Administration of public relations of cultural heritage of Wat Prayulrawongsawasworaviharn, (2) to study the development of administration regarding public relations of cultural heritage of Wat Prayulrawongsawasworaviharn, and (3) to explore factors which play an important role in the accomplishment of the development guidelines of administration of public relations of cultural heritage of Wat Prayulrawongsawasworaviharn. The methodology used was the mixed methods research with the major application of the quantitative research emphasizing survey research which used questionnaires as a tool. The questionnaires passed the validity test, achieving the IOC level of 0.87, and the reliability test level of 0.96. Data

were collected from 1.101 samples derived from the populations of 127.708 people using Taro Yamane's formula at the 0.03 significant level or 97% reliability. Data were also collected by the qualitative method from 9 key informants and analyzed by descriptive interpretation. The distribution and recollection of the questionnaires had been handled from February to March 2014. The data analysis methods applied were both the table analysis with explanations and the delineated analysis. The statistics used in the analysis were frequency distribution, percentage, average, standard deviation, t-test, multiple regression, and Pearson's coefficient of correlation. The effective factors of success of the Public Relations Administration Development regarding publicity relations of cultural heritage was 4 M's model.

Keywords: administration, public relations, cultural heritage, Wat Prayulrawongsawasworaviharn

บทนำ

วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร หรือชื่อที่ชาวบ้านเรียกว่า วัดรั้วเหล็ก เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดควรวิหาร ตั้งอยู่ใกล้กับเชิงสะพานพระพุทธยอดฟ้า ฝั่งธนบุรี ซึ่งสมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาประยุรวงศ์ (ดิศ บุญนาค) หรือสมเด็จเจ้าพระยาองค์ใหญ่ ทรงสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2371 โดยชาวบ้านในบริเวณวัดเรียกวันว่า วัดรั้วเหล็ก เพราะสมเด็จเจ้าพระยาองค์ใหญ่ สั่งรั้วเหล็ก มาจากอังกฤษ เพื่อสำหรับห้องน้ำม่อนเกล้าฯ ถาวรรัชกาลที่ 3 ใช้เป็นกำแพงในพระบรมหาราชวัง แต่ทรงไม่โปรด จึงขอรับพระราชทานมาใช้เป็นกำแพงวัดแทน จนกล่าวมาเป็นวัดที่ชาวบ้านให้ความเคารพ

ปัจจุบันวัดแห่งนี้ อยู่ภายใต้การบริหารของเจ้าอาวาสรูปที่ 14 คือ พระพรหมบัณฑิต (ประยูรธรรมุมじตุโต) โดยภายในวัดออกแบบพระอุโบสถด้วยสถาปัตยกรรมแบบไทย หน้าบันเป็นลายคอกบุนนาค พระวิหารเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรากน้อย ซึ่งนัยว่าอัญเชิญมาจากสุโขทัย รวมทั้งมีลิ้งก่อสร้างที่น่าสนใจอีกหลายอย่าง เช่น รั้วเหล็กรูปหอก ดาบ และหวาน พระเจดีย์ใหญ่ เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และอธิฐานในตระกูลบุนนาค ภูเขาจำลอง หรือเขาก่อตัวขึ้นอยู่ข้างประตูทางเข้าวัด มีโถสังฆและเจดีย์ขนาดเล็กบนยอดสารน้ำเป็นที่อาศัยของเต่า อนุสาวรีย์รูปปืนใหญ่ เป็นอนุสรณ์ถึงเหตุการณ์คราวคลองวัดเมื่อ พ.ศ. 2380 (วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร, 2558) นอกจากนี้ วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร ยังเป็นองค์กรการเผยแพร่องค์พระพุทธศาสนา เป็นที่ตั้งสำนักฝึกอบรมพระนักเทศน์ เป็นสำนักเรียนพระ

ปริยัติธรรมทั้งแผนกธรรมและแผนกบาลี เป็นศูนย์กลางฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำกรุงเทพมหานคร ฯลฯ

การที่วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร ภายใต้การบริหารจัดการของเจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน คือ พระพรหมบัณฑิต (ประยูร บุญจิตต์โต) เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงเป็นที่รู้จักทั่วโลกจนได้รับรางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 1 จากองค์การยูเนสโกดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวคิด วิสัยทัศน์ หลักการ หลักธรรมและการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รัตนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหารเพื่อขยายผลของการวิจัยไปสู่วัดอื่น ๆ เพื่อให้ผู้บริหารวัดอื่น ๆ ได้พัฒนาวัดสู่ความเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูงต่อไป

จากการที่วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร เป็นวัดไทย ในสมัยรัตนโกสินทร์ เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงภายใต้การบริหารของเจ้าอาวาสองค์ที่ 14 คือ พระเดชพระคุณพระพรหมบัณฑิต นอกจากพระคุณท่านจะเป็นเจ้าอาวาสแล้ว ยังเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นกรรมการมหาเถรสมาคม และยังเป็นเจ้าคณะภาค 2 อีกด้วย ด้วยความสามารถของพระพรหมบัณฑิต เจ้าอาวาส บริหารวัดให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง โดยการบูรณะพระเจดีย์ก่อแก้ภายในวัดและเสนาสนะที่สำคัญ ๆ จนได้รับรางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 1 หรือ Award of Excellence in the 2013 จากองค์การ UNESCO Asia Pacific Heritage Awards for Cultural Heritage Conservation จากโครงการประกวดรางวัล เพื่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมใน

ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ประจำปี พ.ศ. 2556 ชนะเลิศ อันดับที่ 1 จาก 47 โครงการจากผู้เข้าร่วมกว่า 16 ประเทศ ทั่วโลก การบริหารวัดในพระพุทธศาสนา เป็นความสามารถเฉพาะตัวของเจ้าอาวาสแต่ละรูป

พระพรหมบัณฑิต เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่มีทั้งศาสตร์ และศิลป์ในการบริหารวัด ที่สมควรได้รับการศึกษาและเผยแพร่ให้เป็นตัวอย่างสำหรับผู้บริหารวัดอื่น ๆ ในประเทศไทย และต่างประเทศ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีการเผยแพร่รับประทานพันธ์ให้เป็นตัวอย่างสำหรับผู้บริหารวัดอื่น ๆ ในประเทศไทยแต่ต้องยังได้ชี้งประเด็นนี้ให้จุดประกายให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รัมรดกทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาถึงสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ การศึกษาถึงแนวทางและการศึกษาถึงปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รัมรดกทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหารประสบผลสำเร็จ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารวัดอื่น ๆ ในประเทศไทย และต่างประเทศตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้

การบริหารวัดในพระพุทธศาสนาเป็นความสามารถเฉพาะตัวของเจ้าอาวาสแต่ละรูป

พระพรหมบัณฑิต เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ ศาสตร์ และศิลป์ในการบริหารวัด จากปัจจุบันการวิจัยที่บ่งบอกว่าการที่วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร เป็นวัดไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ ได้กล่าวเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง ภายใต้การบริหารของเจ้าอาวาสองค์ที่ 14 คือ พระเดชพระคุณพระพรหมบัณฑิต นอกรากพะคุณท่านจะเป็นเจ้าอาวาสแล้วยังเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เป็นกรรมการมหาเถรสมาคม และยังเป็นเจ้าคณะภาค 2 อีกด้วย ด้วยความสามารถของพระพรหมบัณฑิตเจ้าอาวาสบริหารวัดให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงโดยการบูรณะพระเจดีย์เก่าแก่ภายในวัดและเสนาสนะที่สำคัญ ๆ จนได้รับรางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 1 หรือ Award of Excellence in the 2013 จากองค์การ UNESCO Asia Pacific Heritage Awards for Cultural Heritage Conservation องค์แห่งความรู้ทางการบริหารวัดเช่นนี้ สมควรได้รับการศึกษาและเผยแพร่ให้เป็นตัวอย่างสำหรับผู้บริหารวัดอื่น ๆ ในประเทศไทย

และต่างประเทศ หากไม่เห็นนั้นแล้ว องค์ความรู้ในการบริหารวัดให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง จะจำกัดอยู่เฉพาะภายในวัดประยุรวงศาวาสวรวิหารเท่านั้นและจะสูญหายไปตามกาลเวลา หากไม่มีการเผยแพร่ต่อไป งานวิจัยเรื่องนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งพุทธศาสนา การยกระดับคุณธรรมจริยธรรมของประชาชน และการเผยแพร่เกียรติคุณของประเทศไทยสู่สังคมไทย และสังคมโลกโดยตรง รวมทั้งผลของการศึกษาจะสามารถใช้เป็นตัวแบบที่ศาสนสถานหรือองค์กรพัฒนาเอกชนที่ไม่หวังผลกำไรประเภทอื่น ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์องค์ความรู้และกิจกรรมขององค์กรเหล่านั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย (องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO, 2558)

ด้วยความสำคัญนี้ ทำให้ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาในประเด็นเรื่องการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่รัมรดกทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร โดยคาดหวังว่า ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการ ประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ ประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รัมรดกทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร
- เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รัมรดกทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รัมรดกทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศาวาสวรวิหารประสบผลสำเร็จ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัย ให้สอดคล้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์

และการอนแนวคิดการวิจัย ในประเด็นต่างๆ ประกอบด้วย
เนื้อหาสาระที่เป็นประเด็นหลัก 5 ประการ คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และการ
ประชาสัมพันธ์
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการ
ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รรถกิจทางวัฒนธรรม
ของวัดประยุรวงศาวาสวาริหารประสบผลสำเร็จ
4. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่
ของวัดประยุรวงศาวาสวาริหาร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดหรือความหมายของการ
บริหารจัดการของนักวิชาการทั่วโลก ผู้ศึกษาได้นำมา
สรุปเป็นความหมายของการบริหารจัดการในการศึกษาครั้ง
นี้ หมายถึง ระบบที่ใช้ในการดำเนินการนำเสนอทรัพยากร
ทั้งคน และวัสดุสิ่งของ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและ
บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร การบริหารมีลักษณะ
เป็นกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการคิด การวางแผน
การจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การ
บังคับ การรายงาน การงบประมาณ การประสานงาน
การควบคุมงานการตัดสินใจ และนโยบาย ซึ่งจะทำให้
องค์กรที่นำระบบการบริหารมาใช้นี้เกิดประสิทธิภาพ
ในองค์กรนั้น ๆ และสำหรับในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษา⁴
ได้เลือกใช้การบริหารจัดการประกอบด้วย 4M ที่ (วิรช
วิรัชนิภาวรรณ, 2548) ได้นำเสนอไว้ อันได้แก่
(1) ทรัพยากรมนุษย์ (2) งบประมาณ (3) วัสดุอุปกรณ์
และ (4) การจัดการ มาใช้เป็นตัวแปรสำคัญในการศึกษา
เพาะเป็นแนวคิดที่มีความลึก กระชับ และครอบคลุม⁵
ต่อการศึกษาในครั้งนี้ ประชาสัมพันธ์ในการศึกษาครั้งนี้
หมายรวมถึง ความรู้และความสามารถของบุคลากรผู้รับ
ผิดชอบในการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อเผยแพร่
ข้อมูลข่าวสารรรถกิจทางวัฒนธรรมของวัดประยุรวงศา
วาสวาริหาร โดยใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด และ
คุ้มค่าในการสื่อสารกับพุทธศาสนาและชุมชนรวม
ถึงห้องถ่ายโดยใช้สื่อสำหรับการประชาสัมพันธ์ตามแผน
งานและโครงการที่ศึกษาในการเผยแพร่รรถกิจทางวัฒนธรรม

อย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาแนวคิดหรือความหมายของการ
บริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สรุปว่า
กรอบความคิด ของปรัชญา เป็นการซึ่งแนะนำแนวทางการ
ดำเนินอยู่และปฏิบัติตามทั้งแนวทางปฏิบัติและตัวอย่างการ
ประยุกต์ที่เกิดขึ้น โดยปรัชญาใช้ได้ทั้งระดับปัจเจกชน
ครอบครัว ชุมชน ประเทศ ในที่นี้มองในแง่การบริหาร
เศรษฐกิจ (ระดับประเทศ) เป็นการมองโลกในลักษณะ
ที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลง มีความไม่แน่น และมี
ความเชื่อมโยงกับกระแสโลก คือไม่ใช่ปิดประเทศ แต่
ในขณะเดียวกันก็ไม่เป็นเสรีเต็มที่อย่างไม่มีการควบคุม⁶
ดูแล ไม่ใช่อยู่อย่างโดดเดี่ยวหรืออยู่โดยพึ่งพิงภายนอก
ทั้งหมด คุณลักษณะเน้นการกระทำที่พ่อประธานบนพื้น
ฐานของความมีเหตุมีผลและการสร้างภูมิคุ้มกันเนื้อหา
ความพอเพียง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล มี
ระบบภูมิคุ้มกันที่ดีต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง
หากขาดองค์ประกอบใดก็ไม่เป็นความพอเพียงที่สมบูรณ์

จากการศึกษาแนวคิดหรือความหมายของ
ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการด้านการ
ประชาสัมพันธ์ สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
ในการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน อันได้แก่
โครงสร้างองค์กร ยุทธศาสตร์องค์กร ภาวะผู้นำขององค์กร
บุคลากรขององค์กร การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์
องค์กร และปัจจัยภายนอก อันได้แก่ สภาพแวดล้อม
ด้านการเมือง สภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม
สภาพแวดล้อมด้านด้านเทคโนโลยีและสื่อแวดล้อม สภาพ
แวดล้อมด้านศรัทธา

ทฤษฎี ผู้ศึกษานำปรัชญาของเศรษฐกิจพอ
เพียงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการ
ประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รรถกิจทางวัฒนธรรมของวัด
ประยุรวงศาวาสวาริหาร ที่มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ประกอบ
ด้วย (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุมีผล (3) การมี
ภูมิคุ้มกัน (4) ความรู้ (5) คุณธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยของ นงคราญ
ไชยเมืองและคณะ (2554) กล่าวว่า การพัฒนาตามหลัก
เศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ
ทางสายก่อสร้าง และความไม่ประมาณ โดยคำนึงถึงความ

พอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรมประกอบ การวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

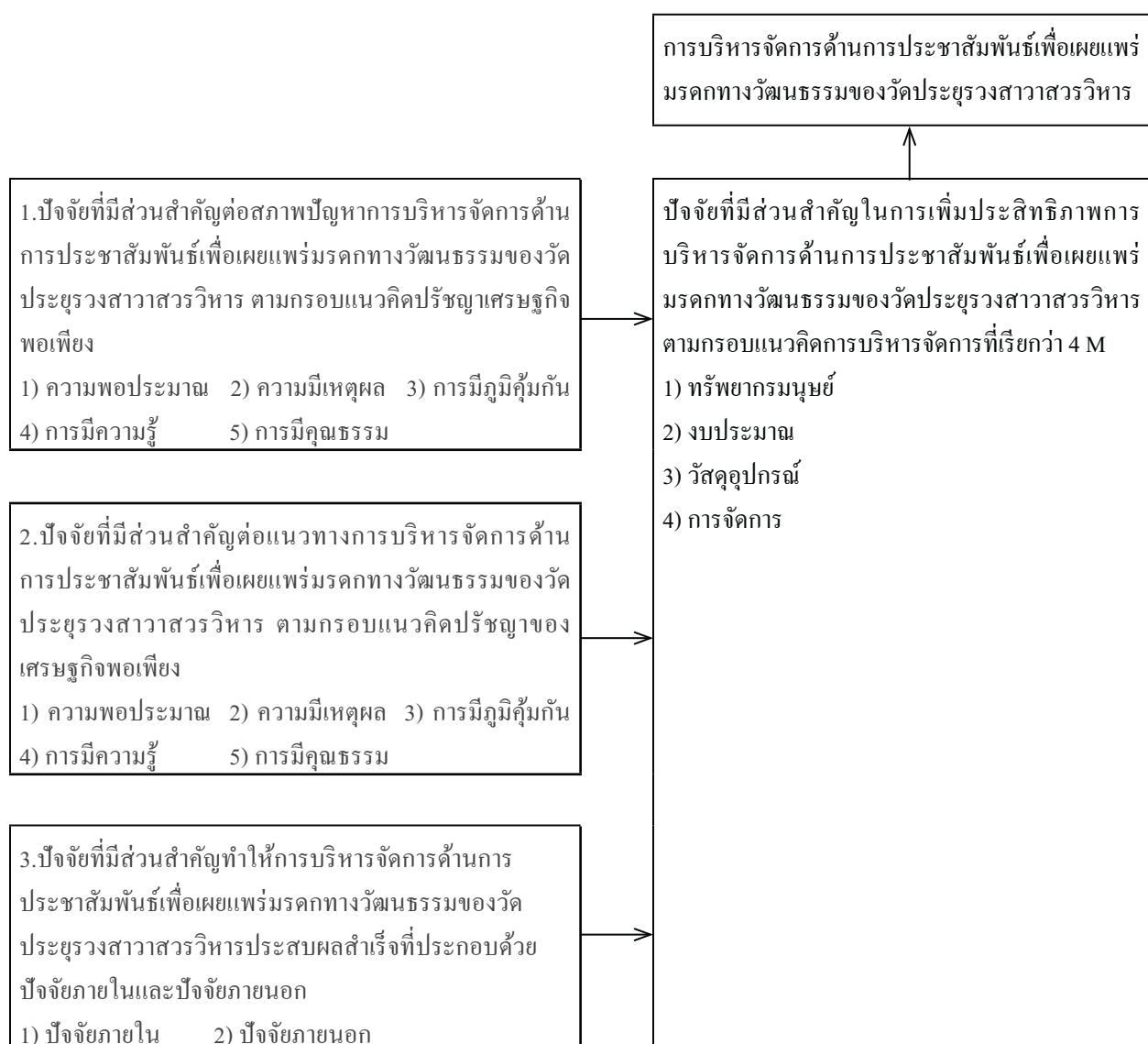
กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วยกรอบแนวคิด ส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ และกรอบแนวคิดส่วนที่เป็น ตัวแปรตาม โดยกรอบแนวคิดส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5 ด้าน (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการพึงตนเอง (5) ด้านความรู้คุณธรรม (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2550) ส่วนตัวแปรตาม หรือเป็นผล (effect) คือ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่์มรดกทางวัฒนธรรมของวัดประยูร่วงสา วาสวรวิหาร ตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการที่เรียกว่า 4 M อันประกอบด้วย ทรัพยากรมนุษย์ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ดังภาพ 1

ตัวแปรอิสระ (เหตุ)

ตัวแปรตาม (ผล)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดัชนนิการวิจัย

ผู้ศึกษาได้ออกแบบการวิจัย (research design)

เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed method research) ซึ่งเน้น (1) การวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเป็นหลัก พร้อมกับใช้ (2) การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อนำข้อมูลมาเสริมและเทียบเคียงกับการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากร (2) กลุ่มตัวอย่าง (3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (4) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนเป้าหมายทั้งหมดในเขตพื้นที่ 7 แขวง ของเขตธนบุรีในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 7 แขวง ได้แก่ (1) แขวงวัดกัลยาณ (ซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร) (2) แขวงหริรักษ์ (3) แขวงบางยี่เรือ (4) แขวงบุคคล (5) แขวงตลาดพลู (6) แขวงดาวคะนอง และ (7) แขวงสำราญ มีประชากรรวม 127,708 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามที่เป็นตัวแทนของประชากรในเขตพื้นที่ 7 แขวงของเขตธนบุรี รวม 1,101 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 97% หรือความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.03 (Yamane, 1967)

ส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพได้ เป็นการสัมภาษณ์แบบลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (in-depth interview of experts) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) จากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่楣เด็กทางวัฒนธรรมของวัดประยูรวงศาวาสวรวิหารตามประชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 9 คน ซึ่งใช้เป็นข้อมูลเสริมการวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม

(questionnaire) แบบมาตราประมาณค่า หรือมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 3 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง น้อย ตามแบบของ Likert (1961) เป็นเครื่องมือ และที่ผ่านการทดสอบมีค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.86

การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก เนพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ 3 วิธี ได้แก่ (1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหรือการวิจัยเอกสาร (2) การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม และ (3) การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์

การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหรือการวิจัยเอกสาร สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา หนังสือ รายงานผลการวิจัย สติติ ตัวเลข และเอกสารต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศรวมตลอดถึงข้อมูลที่ได้จากอินเทอร์เน็ต

การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม การแจกและการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้ศึกษาและผู้ช่วยอีก 3 คน ได้แจกและเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามในเขตพื้นที่ของ 7 แขวงของเขตธนบุรี โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในพื้นที่ดังกล่าว 1,101 คน ผู้ศึกษาและผู้ช่วยเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาได้จำนวน 1,030 คน เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสติติวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ต่อไป สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นลักษณะของการสัมภาษณ์แบบลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่楣เด็กทางวัฒนธรรมของวัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร จำนวน 9 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการเขียนบรรยาย หรือพรรณนาใน ขั้นตอนของการอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เป็นการวิเคราะห์แสดงผลการศึกษาในรูปของตาราง ประกอบกับการใช้รูปแบบของการวิเคราะห์เชิงพรรณนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ (1) ค่าร้อยละ (2) ค่าเฉลี่ย (3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (4) ค่าการถดถอยพหุคุณ และ (5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลเชิงปริมาณ

1. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อ
ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์
เพื่อเผยแพร่และปกป้องทางวัฒนธรรมของวัดประยูรวงษา²
วาสวรวิหารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน³
โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน ($\bar{X} = 2.08$, SD = 0.59)
และค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่า

ପାତ୍ରାୟ 1

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่รัฐกิจทางวัฒนธรรมของวัดประยูร่วงศาลาสรวิหารตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน จำแนกตามค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน และค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมจากมากไปน้อย

เฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้าน (1) การมีภูมิคุ้มกัน ($\bar{X} = 2.15$, SD = 0.64) (2) ความมีเหตุผล ($\bar{X} = 2.12$, SD = 0.56) (3) การมีคุณธรรม ($\bar{X} = 2.09$, SD = 0.55) (4) ความพอประมาณ ($\bar{X} = 2.03$, SD = 0.50) (5) การมีความรู้ ($\bar{X} = 2.03$, SD = 0.72)

2. กลุ่มตัวอย่าง heterogeneous ในระดับมาก ต่อ
 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ
 ประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่เรื่องรดคหทางวัฒนธรรมของวัด
 ประยุรวงศ่าวารวิหารตามปัจชญาของเศรษฐกิจพอ
 เพียง 5 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน ($\bar{X} = 2.65$,
 $SD = 0.55$) และค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้านเรียงตามลำดับ
 ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้าน (1) ความมีเหตุผล
 $(\bar{X} = 2.72, SD = 0.48)$ (2) การมีภูมิคุ้มกัน ($\bar{X} = 2.69$,
 $SD = 0.53$) (3) ด้านการมีความรู้ ($\bar{X} = 2.65, SD = 0.57$)
 ความพอประมาณ ($\bar{X} = 2.62, SD = 0.56$) (4) ความรู้คู่
 คุณธรรม ($\bar{X} = 2.56, SD = 0.63$) และ (5) ตามลำดับ ดัง
 ตาราง 1

ปัจจุบัน	แนวทางการพัฒนา
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน (SD)	
2.08 (0.59)	2.65 (0.55)
ค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย (SD)	
1. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน 2.15 (0.64)	1. ด้านความมีเหตุผล 2.72 (0.48)
ได้แก่ คำถ้าที่ว่า “วัดประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญกับการวางแผนของวัดโดยขาดการวางแผนไว้เกี่ยวกับการวางแผนของวัดให้น่าเชื่อถือ ล่วงหน้าเพื่อรับสถานการณ์ต่างๆ เช่น ในช่วงเทศกาล ทำบุญ ได้อ่ายรักกุณ”	ได้แก่ คำถ้าที่ว่า “วัดควรประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญกับการวางแผนของวัดให้น่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับเพิ่มมากขึ้น”
2. ด้านความมีเหตุผล 2.12 (0.56)	2. ด้านการมีภูมิคุ้ม 2.69 (0.53)
3. ด้านการมีคุณธรรม 2.09 (0.55)	3. ด้านการมีความรู้ 2.65 (0.57)
4. ด้านความพอประมาณ 2.03 (0.50)	4. ด้านพอประมาณ 2.62 (0.56)
5. ด้านการมีความรู้ 2.03 (0.72)	5. ด้านการมีคุณธรรม 2.56 (0.63)

3. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ได้แก่ (1) ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 2.36$, $SD = 0.72$) และ (2) ปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 2.35$, $SD = 0.69$) ตามลำดับ

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลจากการการสัมภาษณ์แนวลึกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ปรากฏว่า

1. ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า การแสดงเหตุผลอย่างชัดเจน และครอบคลุมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหารจัดการที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ของวัดให้สูงขึ้น และเป็นมาตรฐานสากลมากขึ้น

2. ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ประสนบทวิหารประสบผลสำเร็จโดยเห็นว่า เนื่องจากสาระสำคัญของปัจจัยภายนอก อันได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน อย่างเป็นระบบ และเป็นเครือข่าย เป็นสิ่งสำคัญสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

การอภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน ต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ด้านประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของวัด โดยใช้งบประมาณอย่างไม่เหมาะสม คือ ใช้ในจำนวนที่น้อยเกินไป อย่างไม่น่าเชื่อถือเท่าที่ควร และขาดการวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อรับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลทำบุญ เหล่านี้เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าวเป็นต้น

2. จากผลการศึกษาที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ต่อ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2) ผู้ศึกษามีความเห็นที่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง ในประเด็นเดียวกันนี้มีนุ่มนวลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คนที่ได้จากการสัมภาษณ์แนวลึก ว่าด้วยการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของวัด โดยให้ความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของแก่ประชาชนหรือสังคมอย่างมากเพียงพอ และต่อเนื่อง และให้ความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของแก่ประชาชนหรือสังคมอย่างกว้างขวาง และครอบคลุม เนื้อหาสาระสำคัญเพิ่มมากขึ้น โดยใช้บุคลากรที่มีความเสียสละ ขยัน และอดทน เป็นต้น

3. จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อภาพรวม ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ประสนบทวิหารประสบผลสำเร็จ ผู้ศึกษามีความเห็นว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และปกป้องความต้องการของวัดประยุรวงค์ฯ ประสนบทวิหารประสบผลสำเร็จที่เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังกล่าว นั้น มีสาระสำคัญที่สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง หรือประชาชนอย่างมาก ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างมั่นใจว่าปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในดังกล่าวจะมีส่วนสำคัญ

ช่วยให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. วัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารครัวประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของวัดโดยใช้บุคลากรอย่างเหมาะสม เช่น ใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในจำนวนที่มากเพียงพอ นอกจากนี้วัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บูริหารทุกระดับให้ปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเอง

2. วัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารครัวประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของวัดโดยใช้หรือแสดงเหตุผลอย่างชัดเจน และครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น

3. วัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารครัวประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของวัดโดยวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อรับสถานการณ์ต่าง ๆ

4. วัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารครัวประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของวัดโดยให้ความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของแก่ประชาชนหรือสังคมอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญเพิ่มมากขึ้น

5. วัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารครัวประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของวัดด้วยความรับผิดชอบ และทุ่มเทเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ใน การศึกษาครั้งต่อไป หน่วยงานของรัฐ วัดหรือบุคลากรของวัดอื่น จึงควรนำร่องแนวคิดที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน

นี้ไปทำวิจัยในหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากวัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหาร ทั้งนี้เพื่อเป็นการพิสูจน์ผลการวิจัยว่าจะเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐต่อไป

2. หน่วยงานของรัฐ วัดหรือบุคลากรของวัด ซึ่งรวมทั้งวัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารควรทำวิจัยต่อเนื่องเพื่อศึกษาว่า เพาะเหตุใดผลการศึกษาครั้งนี้ จึงทำให้ปัจจัยภายในมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 4M น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยภายนอกดังกล่าว

3. หน่วยงานของรัฐ วัดหรือบุคลากรของวัดควรทำวิจัยแบบเจาะลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ร่องรอยทางวัฒนธรรมของวัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารประสบผลสำเร็จแต่ละปัจจัยอย่างเจาะจง

4. หน่วยงานของรัฐ วัดหรือบุคลากรของวัดควรทำวิจัยเชิงเปรียบเทียบ เช่น วิจัยปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ร่องรอยทางวัฒนธรรมของวัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารกับวัดอื่นที่มีภาระงานใกล้เคียงหรือคล้ายกัน เป็นต้น

5. หน่วยงานของรัฐ วัดหรือบุคลากรของวัดควรทำวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิดการวิจัยหรือปัจจัยอื่น สำหรับการศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ร่องรอยทางวัฒนธรรมของวัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหาร

6. หน่วยงานของรัฐ วัดหรือบุคลากรของวัดควรทำวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ร่องรอยทางวัฒนธรรมของวัดประยุร่วงค่าวาสวรวิหารโดยตรง เช่น กลุ่มผู้นำท้องถิ่น และผู้บูริหารของวัด เป็นต้น

References

- Chaimung, N., et al. (2011). *Community development according to philosophy of sufficiency economy: The case study of Baan San Klang community, Jam Pha Yai district, Payao province*. Chiangmai: National Research Council of Thailand. (in Thai)
- Likert, A. R. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.
- Ministry of Interior. (2015). *Population in Year2015*. Retrieved from <http://stat.dopa.go.th/xstat/popyear.html> (in Thai)
- UNESCO. (2015). *Buddha Pagoda Temple has won Praiur preservation of cultural heritage in the region in 2556 by UNESCO*. Retrieved from <http://www.unescobkk.org/news/article/-95aea5f13c/>
- Wiratnipawam, W. (2005). *Guidelines of social science concept*. Bangkok: Profess. (in Thai)
- Wiratnipawam, W. (2007). *Management based on the merits and sufficient economy*. Bangkok: Profess.(in Thai)
- Wiratnipawam, W. (2010). *Principles and techniques for writing a thesis and research reports*. Bangkok: Profess. (in Thai)
- Wat Prayoonwongsawaswaraviharn. (2015). *History of Wat Prayoonwongsawat*. Retrieved from http://www.watprayoon.com/mainschool.php?page=page_watadmin (in Thai)
- Wat Prayoonwongsawaswaraviharn. (2015). *Administration of the measure*. Retrieved from http://www.watprayoon.com/mainschool.php?page=pageorganis_wat (in Thai)
- Yamane, T. (1967). *Elementary sampling theory*. New Jersey: Prentice-Hall.

